

Bilag**Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå***Spørgsmål 8:*

»Hvem skønner, om Naturklagenævnets formand kan træffe afgørelser på nævnets vegne?«

Svar:

Det er i første omgang formanden selv, der skønner, om klagen ud fra lovens kriterier bør behandles som nævnssag. Formanden træffer afgørelsen på nævnets vegne, hvilket betyder, at formanden ikke imod nævnets opfattelse kan behandle sager som formandssager. De nærmere regler for nævnets arbejde fastsættes i nævnets forretningsorden. Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, vil det i forretningsordenen, der fastsættes af miljø- og energiministeren, blive bestemt, at nævnet kan forlange en klage forelagt til nævnets afgørelse, indtil formanden har afsendt afgørelsen i klagesagen. Det vil endvidere efter forretningsordenen påhvile formanden at give nævnet oplysning om alle modtagne klager efter de 2 love.

Den foreslåede bestemmelse svarer til bestemmelsen i planlovens § 58, stk. 2, der trådte i kraft 1.1.93. Om nævnets procedurer for planlovssagerne oplyser formanden, at når en klage efter planloven er indkommet til Naturklagenævnets sekretariat, foretager nævnsformanden (eller en viceformand) en vurdering af, om sagen bør forelægges for nævnet, eller om sagen vil kunne afgøres af formanden på nævnets vegne. Der udarbejdes i denne forbindelse et skema, der beskriver sagens parter og genstand, og hvoraf fremgår formandens vurdering af, om sagen bør behandles som nævnssag eller formandssag. Disse skemaer sendes til nævnsmedlemmerne. Efter praksis afgøres sagen som nævnssag, såfremt blot et enkelt af nævnets medlemmer anmoder herom.

Spørgsmål 9:

»Hvad er ministerens holdning til følgende ændring af § 14, stk. 1, og § 81, stk. 3, »Naturklagenævnets formand kan på nævnets vegne

træffe afgørelse i klager efter (. . .), når klagen af nævnet ikke skønnes at indeholde spørgsmål af væsentlig interesse i forhold til lovens formål.«

Svar:

Den foreslåede formulering indeholder 2 ændringer i forhold til det foreliggende lovforslag:

1. Det foreslås præciseret, at det er *nævnet*, der skønner, om en konkret klagesag har et sådant indhold, at sagen kan afgøres af nævnsformanden på nævnets vegne.
2. Kun sager, der ikke skønnes at indeholde spørgsmål af væsentlig interesse (cf. lovforslaget: meget væsentlig), kan afgøres af nævnsformanden på nævnets vegne.

Ad 1

Naturklagenævnet vil med den foreslåede lovændring være klagemyndighed for sager efter planloven, skovloven, råstofloven og naturbeskyttelsesloven. Det store antal klagesager (hen imod 2.000 årligt) umuliggør en egentlig nævnsbehandling af samtlige sager, ligesom en egentlig nævnsbehandling af spørgsmålet, om en konkret klagesag kan afgøres af formanden, vil være en forsinkende faktor.

Den foreslåede bestemmelse svarer som nævnt til bestemmelsen i planlovens § 58, stk. 2, der trådte i kraft 1.1.93. Naturklagenævnets formand oplyser, at denne formandskompetence ham bekendt ikke har givet anledning til problemer i forhold til nævnsmedlemmerne.

Nævnets formand træffer afgørelse på nævnets vegne, og som nævnt i spørgsmål 8 betyder det, at formanden ikke imod nævnets opfattelse kan behandle sager som formandssager. Nævnet fastlægger gennem sine afgørelser en praksis, der er bindende for formanden i tilsvarende sager. Nævnet forudsættes endvidere at udstikke generelle retningslinjer for behandlingen af forskellige sagstyper.

Henset til ovenstående finder jeg det ikke hensigtsmæssigt at ændre den valgte formulering.